

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-290/18-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa S. D., odvjetnica iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 19. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

- I. Tužbeni zahtjev se odbija.
- II. Odbija se zahtjev za naknadom troška upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Zlataru, broj: PPI-DO-9/2017 od 22. studenog 2017. godine.

Citiranim prvostupanjskim rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Zlataru, odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama, preslici ili skeniranom mjesečnom izvješću za prosinac 2016. i lipanj 2017. godine koje je tijelo javne vlasti, ODO Zlatar, dostavilo Višem državnom odvjetništvu.

Zakonitost osporenog rješenja tužitelj pobija zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi navodi, u bitnom, da su bitne povrede postupka počinjene jer tijelo javne vlasti, a niti tuženik nisu tužitelja obavijestili o dokazima koje su pribavljali niti su ga upoznali sa sadržajem pribavljenih dokaza odnosno pribavljenog mišljenja Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost te sa sadržajem opće upute o mjesečnom praćenju rada i izvješćivanja u predmetima, kao niti da je formirana radna skupina za provođenje testa razmjernosti i javnog interesa. Tužitelj smatra da je tuženik bio dužan provesti ispitni postupak, te ga u isti uključiti.

Nadalje smatra da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo jer se prema Zakonom o državnom odvjetništvu u radu državnog odvjetništva smatraju tajnima podaci navedeni u članku 36. stavku 3. točki 7. i 8. među kojim podacima se ne nalaze mjesečna izvješća o radu. Također prigovara da je osporeno rješenje nerazumljivo i paušalno obrazloženo pa stoga nije niti moguće utvrditi pravilnost činjeničnog stanja.

Predlaže Sudu da djelomično poništi osporeno rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje te da naloži Općinskom državnom odvjetništvu u Zlataru da tužitelju omogući pristup traženoj informaciji uz naknadu troškova spora u iznosu od 5.000,00 kn, podredno da poništi osporeno i prvostupanjsko rješenje i predmet vrati Općinskom državnom odvjetništvu u Zlataru na ponovno postupanje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod osporenog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju istog. Predlaže Sudu da tužbu kao neosnovanu odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Uvidom u spis predmeta dostavljen ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj zahtjevom upućenim 9. kolovoza 2017. godine Općinskom državnom odvjetništvu Zlatar zatražio pristup informacijama – mjesečnim izvješćima za prosinac 2016. i lipanj 2017. koje je ODO Zlatar dostavilo Višem državnom odvjetništvu koji zahtjev je odbijen rješenjem od 22. studenog 2017. godine protiv kojega je osporenim rješenjem odbijena tužiteljeva žalba.

Naime, kako to proizlazi iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja zatražene su informacije klasificirane stupnjem tajnosti „ograničeno“.

Odredbom članka 9. Zakona o tajnosti podataka („Narodne novine“ 79/07. i 86/12.) propisano je kako se stupnjem tajnosti „ograničeno“ klasificiraju podaci čije bi neovlašteno otkrivanje naštetilo djelovanju i izvršavanju zadaća državnih tijela u obavljanju poslova iz članka 5. ovoga Zakona. Prema članku 5. istoga Zakona, s obzirom na stupanj ugroze zaštićenih vrijednosti, stupnjevima tajnosti iz članka 4. ovoga Zakona mogu se klasificirati podaci iz djelokruga državnih tijela u području obrane, sigurnosno obavještajnog sustava, vanjskih poslova i javne sigurnosti, kaznenog postupka, te znanosti, tehnologije, javnih financija i gospodarstva ukoliko su podaci od sigurnosnog interesa za Republiku Hrvatsku.

Odredbom članka 6. stavka 1. istog Zakona propisano je da kad postoji interes javnosti vlasnik podatka dužan je ocijeniti razmjernost između prava na pristup informacijama i zaštite vrijednosti propisanih u člancima 6., 7., 8. i 9. ovoga Zakona te odlučiti o zadržavanju stupnja tajnosti, promjenu stupnja tajnosti, deklasifikaciji ili oslobađanju od obveza čuvanja tajnosti podatka. Stavkom 2. istoga članka Zakona je propisano kako je prije donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka vlasnik podatka dužan zatražiti mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost (UVNS-a) dok je stavkom 3. propisano kako je vlasnik podatka dužan u postupku iz stavka 1. ovoga članka izvijestiti i druga nadležna tijela propisana zakonom.

Također je i prema članku 16. stavku 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.) propisano da tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavaka 3. i 4. ovoga Zakona dužno je prije donošenja odluke provesti test razmjernosti i javnog interesa. Vlasnik informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, po prethodno pribavljenom mišljenju Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, dužan je prije donošenja odluke provesti test razmjernosti i javnog interesa.

Slijedom navedenih zakonskih odredbi u postupku je pribavljeno mišljenje UVNS te je proveden test razmjernosti i javnog interesa u kojem je zaključeno da ne prevladavaju interesi javnosti da bi se informacije koje su u konkretnom slučaju klasificirane stupnjem tajnosti „ograničeno“ učinile dostupnim javnosti.

Prema mišljenju ovog Suda pravilno je postupio tuženik kada je odbio žalbu tužitelja protiv rješenja ODO Zlatar kojim je to tijelo javne vlasti kao vlasnik informacije, nakon pribavljenog

mišljenja UVNS-a i provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, procijenilo da i dalje postoje razlozi zbog kojih je zatražena informacija klasificirana stupnjem tajnosti pa je pravilno postupilo kada je tužitelju uskratilo pristup predmetnoj informaciji, budući da razlozi za ograničenjem od pristupa prevladavaju nad razlozima za omogućavanjem pristupa traženoj informaciji.

Valja također reći da nije osnovan prigovor tužitelja da su u provedenom postupku počinjene povrede postupka jer niti tijelo javne vlasti, a niti tuženik nisu proveli ispitni postupak i uključili tužitelja u isti sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

Naime, Zakon o pravu na pristup informacijama je *lex specialis* u odnosu na Zakon o općem upravnom postupku te se zahtjevi podnositelja rješavaju po tom zakonu. Zakonom o pravu na pristup informacijama reguliran je posebni upravni postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama, a taj je postupak jednostranački i omogućava neposredno rješavanje upravne stvari što znači da se odluka može donijeti bez omogućavanja stranci da bude saslušana, bez zakazivanja i održavanja usmene rasprave i bez izvođenja dokaza putem posebnih dokaznih sredstava kao što uviđaj, nalaz ili mišljenje vještaka, iskaz svjedoka stranaka i tako dalje.

S obzirom na to, nije osnovan prigovor tužitelja da su u provedenom postupku počinjene bitne povrede postupka, odnosno da je trebalo provesti ispitni postupak.

Također nije osnovan niti prigovor pogrešne primjene materijalnog prava budući da je tražena informacija klasificirana stupnjem tajnosti „ograničeno“ temeljem mjerodavnih odredbi Zakona o državnom odvjetništvu („Narodne novine“ 76/09. – 82/15.), Poslovnika državnog odvjetništva („Narodne novine“ 5/14. i 125/15.), te Opće upute kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske na koje se tuženik poziva u osporenom rješenju.

S obzirom na navedeno, prema ocjeni ovog Suda, osporeno se rješenje temelji na pravilno i u potpunosti utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno mjerodavno materijalno pravo, a nisu učinjene niti povrede postupka pa je stoga tužbu trebalo, pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), kao neosnovanu odbiti.

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu 19. rujna 2018.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.